

Socialministeren (Eva Gredal):

I anledning af hr. Wamberg's spørgsmål har jeg fra børneværnet i Rødovre fået oplyst, at børneværnet den 28. januar 1976 besluttede at tage § 71-tilsynets henstilling af 22. januar 1976 til efterretning, for så vidt angår tilbud til mor og barn om ophold på en anden egnet institution end den, som børneværnet havde foreslået, f. eks. Kysthospitalet på Refsnæs. Samtidig måtte børneværnet imidlertid konstatere, at hverken moderen eller dennes læge ønskede en sådan løsning.

Den 4. februar 1976 blev sagen på ny behandlet af børneværnet med det resultat, at det trods forhåndsafvisningen fra moderen og dennes læge blev besluttet skriftligt at give moderen tilbud om ophold i overensstemmelse med § 71-tilsynets henstilling, og dette tilbud afgik til moderen den 6. februar 1976.

Helt uafhængigt af børneværnets stillingtagen til § 71-tilsynets henstilling blev det på mødet i børneværnet den 28. januar besluttet at indhente tilsynets vurdering af, om børneværnet havde behandlet sagen i overensstemmelse med loven. Efter hvad der foreligger oplyst over for mig, har § 71-tilsynet ikke fundet, at børneværnet har handlet i strid med de i loven fastsatte regler.

Wamberg (FP):

Jeg vil gerne i fortsættelse af ministerens besvarelse spørge, om ministeren finder det rigtigt, at børneværnet ikke har afholdt det formelt nye møde, som børneværnet havde besluttet afholdt, når barnet var bragt til veje, og i stedet meddeler en skriftlig tilslutning til en henstilling fra § 71-udvalget.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne medgive hr. Wamberg, at jeg finder, det havde været rigtigere, om der var blevet indkaldt til møde, og det vil jeg gøre Rødovre børneværn opmærksom på.

Wamberg (FP):

Dette svar kan jeg takke for, og jeg håber, at ministeren vil sætte sin fulde myndighed ind på at få dette nye møde afholdt.

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om det ikke er muligt på en eller anden måde at meddele børneværn – og efter bistandslovens

ikrafttræden socialforvaltningen – viden om, hvor stor betydning det har, at børn og forældre er sammen. Jeg kan tage mit udgangspunkt i Birgittesagen uden egentlig at referere til nogen personer. Dette at et børneværn fjerner et barn, efter det kun har været 2 døgn i sit eget hjem, må siges at være en psykisk fejl, også følelsesmæssigt. Det formelle er i orden, det er vi klar over, det har landsretten 2 gange bekræftet. Kan det ske i form af cirkulærer eller hvordan, måske undervisning? Jeg synes, der mangler noget psykisk i afgørelsen.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg har den opfattelse, at det ligger helt klart for de nuværende børneværn, og også vil komme til at gøre det for de kommende sociale udvalg, som skal tage sig af disse sager efter den 1. april 1976, at noget af det allervigtigste er, at børn og forældre forbliver sammen, og det indgår også i den kursusvirksomhed, der er omkring bistandslovens ikrafttræden. Men vi må jo altså stadig væk erkende, at der kan være tilfælde, hvor det vil være nødvendigt at skille parterne ad, men jeg tror, at det i høj grad er den aller-allsidste løsning, der kommer på tale. Jeg mener også, at det indgår i de regler og de opstillinger, der er omkring cirkulærene til bistandsloven, men jeg kan ikke huske her, hvad der nøjagtigt står om det. Jeg ville mene, at man kunne se på det i socialudvalget, når vi har fået undersøgt det nærmere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hagen Hagensen* (KF) til socialministeren:

»Vil ministeren udarbejde en redegørelse for, hvor mange stillinger under socialministeriet der ville være overtallige, hvis de gældende normer blev fulgt?«

(Spm. nr. 306).

Hagen Hagensen (KF):

Først skal jeg sige, at mit spørgsmål til ministeren ikke vedrører spørgsmålet om personalelofter eller noget, der svarer dertil. Jeg er ganske klar over, at det vil være overholdt. Jeg skal kort begrunde, hvad spørgsmålet går på. Det er ønsket om, at ministeren vil give tilsagn om at udarbejde en redegørelse for, hvor mange stillinger der under hendes ressort ville være